

Af Hensyn til, at man af Mangel paa et passende Sammenligningsled ikke har været i Stand til at undersøge Virkningen af Lov af 10de April 1874 i dens Helhed, har Kollegiet anset det for rigtigst ved denne Leilighed at fremsætte de Grunde, som à priori tale for Gavnligheden af denne Lovs enkelte Afsnit.

Lovens Indhold samler sig om følgende Hovedpunkter: 1) Bestemmelser angaaende den medfødte Syfilis, 2) Isolationsforanstaltninger (fri Kur og Pleie for veneriske paa Sygehus, tvungen Indlæggelse under visse Forhold, Kontrol med Patienterne efter fuldendt Kur), 3) Bestemmelser vedrørende Politiets Indskriden mod den hemmelige Prostitution, 4) Bestemmelsen om den offentlige Prostitution.

Kollegiets Udtalelser gjælde kun disse Hovedpunkter i al Almindelighed, og en Godskjendelse af deres Nytte involverer ikke for Kollegiet en Indrømmelse af, at alle Detailbestemmelser ere de eneste og bedste, som kunne tænkes mulige.

Med Hensyn til Bestemmelserne om medfødt Syfilis og Isolationsforanstaltningerne kan Kollegiet ikke antage, at der kan reises nogen Tvivl om deres gode Virkninger. De tilføjte navnlig at forhindre Udbredelsen af Syfilis insons, hvorved forstås Syfilis, som er overført ad anden Vej end ved Samleie, ikke har noget med Usædelighed at gjøre og ikke med Rette kan betegnes som „Utugts sygdom“. Man skal henlede Opmærksomheden paa, at denne Form af Syfilis er langt hyppigere, end det i Almindelighed antages. Af de i Aarene 1885—87 i hele Danmark for Syfilis behandlede ca. 6,400 Individer, havde 221 eller 3—4 pCt. uafhængigt paadraget sig Sygdommen. I Aarene 1864—65 opgave Lægerne udenfor Kjøbenhavn, at ca. 20 pCt. af de af dem behandlede Syfilistilfælde skuldes Syfilis insons. Strengt taget burde regnes herhen de Tilfælde af Syfilis, som giste Kvinder hente hos deres Mænd. Antallet af disse Tilfælde er sikkert meget stort; men kan for Danmarks Vedkommende ikke opgives, enkelte udenlandske Statistiker angive, at 20—24 pCt. af Syfilistilfælde hos Kvinder skyldes Smitte, overført i Ugteskabet.

Kollegiet anser Bestemmelsen om fri Kur og Pleie, eventuel tvungen Indlæggelse paa Sygehus for at være en Foranstaltning af overordentlig Betydning overfor Udbredelsen af Syfilis insons. Angaaende det svage Punkt i denne Foranstaltning, at man ikke med Bestemthed kan afgjøre, hvor længe Isolationen skal vare, for at vedkommende Patients Smittefarlighed kan erklæres hævet, skal man henvise til Udtalelser i det Følgende.

Angaaende de Bestemmelser i Lov af 10de April 1874, som hjemle Politiet Ret til at stride ind mod den hemmelige Prostitution, kan Kollegiet kun udtale sin Overbevisning om deres ubestridelige Nytte.

At den hemmelige Prostitution er Hovedkilden til Udbredelsen af veneriske Sygdomme i en Storstad, er en gammel Erfaring, som for Kjøbenhavns Vedkommende atter har faaet sin Bekræftelse ved nogle i den seneste Tid fremkomne Undersøgelser angaaende Prostitutionen i Kjøbenhavn (Fr. Løge S. Carlsen: Til Belysning af Prostitutionsspørgsmaalet. Kjøbenhavn 1888). Den Fare, der truer Samfundet fra den hemmelige Prostitutions Kvinder, ligger i, at Sygdommen (specielt Syfilis) som oftest hos dem faar Leilighed til at udvikle sig til den mest smittefarlige Form, inden den opdages, og at Sygdommens Indflydelse paa disse Kvinders Almenbefindende i Reglen ikke er af den Natur, at de ikke forhindres i i denne smittefarlige Tilstand at leve af Utugt, tage Tjeneste og i det Hele færdes blandt andre Mennesker, for hvem deres Smittefarlighed, som oftest, ikke er iøjensfaldende.

Naar saaledes Politiets Bestræbelser i 1886 og 1887 have bevræket, at 116 Kvinder med Syfilis i den mest smittefarlige Form ere blevne unddragne den hemmelige Prostitution i Kjøbenhavn og isolerede, indtil Helbredelse er fæet, maa dette betragtes som en stor Velgjerning mod Befolkningen i Kjøbenhavn.

Foraaendst man har villet paastaa, at Politiets store Myndighed overfor løsagelige Kvinder skulde lede til Misbrug, til en hyderligere Demoralisation af de Anholdte, navnlig ved den af Mænd udsørte tvungne Visitation, maa det antages, at en saadan Paastand savner Begrundelse og er udgaaet af Mangel paa Kjendskab til de hemmeligt prostituerede Kvinders Sædelighedstilstand. En diskretionær Myndighed maa indrømmes Politiet paa dette, saavel som paa mange andre Omraader, i alt Fald er denne Myndighed snarere begrændset end udvidet ved Lov af 10de April 1874.

Der er fremsat den Formening, at Isolationen af Kvinder med frisk Syfilis skulde tabe sin væsentlige Betydning derved, at Vedkommende er smittefarlig ogsaa efter, at alle Tegn paa manifest Syfilis ere forsvundne, altsaa paa det Tidspunkt, da Isolationen i Almindelighed ophører. Det skal indrømmes, at man her, ligesom ved mange akute Syg-